

øvrige Købstæder i Udredelsen af Ligningsskatten, og naar det her er foreslaaet, at det Beløb, der svarer til Hartkornsskatten paa Købstadens Grund, skal lægges til Ligningsskattens Beløb for samtlige Købstæder, vil det Beløb, Hartkornsskatten af Købstadgrundene repræsenterer, være meget mindre end det, som det tilkom Esbjerg at udrede i Forhold til Folketallet og Assurancesummen for Ejendommene. Det vil saaledes paa ingen Maade komme til at gaa ud over de andre Købstæder, tværtimod! Det vil blive et ikke lille Skattepaalæg, Esbjergs Beboere ville faa herved. Men naar det ærede Medlem mente, at der ikke var nogen Grund til at ophæve Hartkornsskatterne for Købstadgrundene, skal jeg henvise til, at den Hartkornsskat, der her er Tale om, er paalignet i Henhold til Landmatrikuleringen. Den Hartkornsskat, der omtales i Loven af 11te Februar 1863, er den Hartkornsskat, der blev paalagt Ejendommene efter den senere Matrikulering, som er omtalt i Lovens § 5, altsaa en Hartkornsskat, som Ejendommene i Esbjerg selvfølgelig ikke vil kunne undgaa, naar Loven af 11te Februar 1863 bliver gennemført. Derfor tror jeg, at man netop for at stille Esbjerg Kommune lige med de øvrige Købstæder ved dens Oprettelse til Købstad bør ophæve Hartkornsskatten for Købstadgrundene og bibeholde den for Markjordernes Vedkommende.

Endelig skal jeg over for nogle Ytringer af det ærede 2det Medlem fra 9de Kreds (Stilling) udtale, at der ganske vist ikke i Forslaget er udtalt noget om, at Bygningerne ville komme til at gaa ind under Købstædernes Brandforsikring. Man har anset for selvfølgeligt, at naar Esbjerg bliver Købstad, vilde Ejendommene ogsaa blive nødte til at gaa ud af Landbygningernes Brandforsikring og ind i Købstædernes.

Jeg skal ende med at udtale, at naar der bliver nedsat et Udvalg om Lovforslaget, ville de forskellige Punkter kunne blive Genstand for yderligere Overvejelse, og jeg haaber ikke, at det da vil blive vanskeligt at blive enig. Jeg skal slutte med at gentage den Anbefaling, jeg tillod mig at ledsage Lovforslaget med ved dets Forelæggelse.

Holch: Det er kun et enkelt Punkt, jeg vil tillade mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa. Det hedder i Lovforslagets § 2: „Esbjerg Købstad og de til Skads Herred hidtil hørende

Landsogne udgøre en Jurisdiktion under Navn af Esbjerg Købstad.“ Det synes dog at være noget paafaldende, om saaledes et helt Herred skulde forsvinde og med Hensyn til Jurisdiktionsforholdene faa Navn af Købstad. Allerede selve Navnet, tror jeg, kan give Anledning til nogen Uklarhed og Misforstaaelse, og jeg tilstaar, at jeg kan ikke ret fatte den Begrundelse, i Henhold til hvilken man vil ophæve Skads Herred som særlig Jurisdiktion og i saa Henseende lægge den ind under Købstaden, eftersom det jo ofte er Tilfældet her i Landet, at en Købstad-Jurisdiktion er forbunden med en Land-Jurisdiktion under den samme Embedsmand. En saadan Embedsmand kommer i mange Tilfælde til at staa i Forhold til Amtskommunen og i andre Tilfælde til Købstadkommunen, saaledes med Hensyn til alle Delinkventomkostninger, nemlig for Landsoggenes Vedkommende til Amtskommunen og for Byens Vedkommende til Købstaden. Ogsaa med Hensyn til Vidnegebyrerne skal man have forskellige Kasser, og noget lignende gælder i andre Forhold. Det forekommer mig derfor, det maatte være langt naturligere og klarere, at hver Jurisdiktion, der som saadan lever i visse Henseender under forskellige Forhold, blev bestaaende for sig, som det er Tilfældet saa mange andre Steder i Landet, selv om de have den samme Embedsmand. Endelig skal jeg fremhæve, hvad der er det allervæsentlige for mig, at en saadan Ordning som den her foreslaaede vil i høj Grad være stridende mod Landbefolkningens Interesser. Der er aldeles ikke Tvivl om, at i en Købstad som Esbjerg, hvor der er og vil være en stor Mængde Sagførere og en stor Mængde Gæld, vil der blive ganske overordentlig vidtløftige Retsdage. Naar man nemlig i Esbjerg kun vil holde en ordinær Retsdag om Ugen, paa hvilken baade Land og By skulle være repræsenterede, tror jeg, at Landbefolkningen kan gøre temmelig sikker Regning paa, at den meget ofte maa opholde sig der paa Stedet fra Kl. 10 Formiddag til langt ud paa Aftenen. Var det derimod indrettet som andre Steder i Landet, at der var en ordinær Retsdag for Landet og en for Byen, vilde denne Ulempe ikke finde Sted. Som det væsentligste Motiv herfor anføres i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man herved vil undgaa en ikke ringe Vidtløftiggørelse af Retsbetjentens Kontorforretninger og blandt andet ogsaa undgaa at have et dobbelt Sæt af samtlige Retsprotokoller. Dette antager jeg dog ikke, man kan til-